

Regeringskansliet, Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över slutbetänkandet En ny viltförvaltningslagstiftning (SOU 2025:125)

Er beteckning: LI2026/00074

Länsstyrelsens inställning

Länsstyrelsen Södermanland välkomnar regeringens ambitioner om en moderniserad och lättöverskådlig lagstiftning inom viltförvaltningsområdet som syftar till att förenkla efterlevnaden av och förtydliga regelverket för samtliga berörda aktörer.

Länsstyrelsen tillstyrker majoriteten av förslagen i slutbetänkandet men avstyrker förslaget att skydds jakt på andra vilda däggdjur än unionsrättsligt skyddade viltarter enligt 4 kap. 1 § viltförvaltningsförordningen kan genomföras redan vid risk för skada. Länsstyrelsen vill dock understryka vikten av att förändringar som leder till ökade arbetsinsatser för myndigheten behöver följas av en tillbörlig tilldelning av nya ekonomiska resurser.

Rubriksättningen i Länsstyrelsens yttrande följer betänkandets dispositionsordning.

Avsnitt 6. Genomförande av naturvårdsdirektiven

6.2 Förenklad populationsreglerande jakt på varg

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget men vill betona att populationsreglerande jakt på varg fortsatt fordrar en strikt tillämpning baserat på vetenskaplig grund, och att länsstyrelserna är beroende av en tydlig nationell vägledning för att säkerställa att jakten är förenligt med att upprätthålla artens gynnsamma bevarandestatus.

Avsnitt 7. Övriga ändringar som berör lagnivån

7.5 Reglering om förvaltning av älg och kronhjort

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om att bestämmelser gällande älgskötselområdets storlek inrättas i viltförvaltningsförordningen och att bestämmelserna gällande kronhjortsskötselområdena likställs med älgskötselområdena.

För att älgskötselområdena inte ska bli för stora i områden med låg älgtäthet och därmed försvåra den lokala och frivilliga samverkan som är grunden för älgförvaltningen, ser länsstyrelsen behov av att det i särskilda fall ska vara möjligt att bilda älgskötselområden som inte styrs av antalet älgar som årligen kan fällas. Länsstyrelsen anser därför att det bör göras ett tillägg i 2 kap. 6 § viltförvaltningsförordningen som ger möjlighet till undantag från kraven om att ett älgskötselområde ska medge en viss avskjutning av älg för att få bildas. Ett exempel på undantag kan vara låg älgtäthet.

Avsnitt 8. Övriga ändringar som enbart berör förordningsnivån

8.4 Skyddsjakt

Länsstyrelsen avstyrker förslaget att skyddsjakt på andra vilda däggdjur än unionsrättsligt skyddade viltarter enligt 4 kap. 1 § viltförvaltningsförordningen kan genomföras redan vid risk för skada. Enligt länsstyrelsen är formuleringen allt för generös och riskerar att både leda till ökad skyddsjakt på berörda arter samt till en ökad resursåtgång för myndigheten. Länsstyrelsen anser att nuvarande bestämmelser i 23 a § jaktförordningen (1987:905) är väl avvägda och välfungerande.

Gällande skyddsjakt på unionsrättsligt skyddade viltarter som beslutas av Länsstyrelsen efter ansökan bör det förtydligas att skälet att förhindra allvarlig skada på egendom inte kan tillämpas vid skyddsjakt på fåglar. Detta då ett sådant skäl för skyddsjakt inte är förenligt med undantagen i fågeldirektivet.

8.4.2 Andra ändringar som rör skyddsjakt

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att det ska förtydligas att det räknas som skyddsjakt på enskilds initiativ att under givna förutsättningar döda stora rovdjur för att skydda tamdjur eller vilt i hägn, samt att andra jaktmedel och jaktmetoder än vad som annars är tillåtna vid jakt får användas.

Länsstyrelsen anser däremot att det bör finnas större möjligheter för andra än ägare till eller vårdare av tamdjur och vilt att genomföra skyddsjakt på eget initiativ när sådant behov finns. De möjligheter för skyddsjakt på eget initiativ som föreslås genom 4 kap. 8 § viltförvaltningsförordningen är enligt länsstyrelsen allt för begränsade då ett agerande från en uppdragstagare kräver att tamdjuret eller viltet vid ett pågående angrepp har en viss användning eller placering. Det kan vara svårt att avgöra om en hund används vid jakt i jaktlag. Det förekommer vidare att tamdjur eller vilt som normalt sett är inhägnade tar sig ur inhägnaden vid ett pågående rovdjursangrepp, vilket innebär att en uppdragstagare inte kan agera med stöd av 4 kap. 8 § viltförvaltningsförordningen. Länsstyrelsen anser att det bör utredas om även uppdragstagare ska ges samma möjligheter att genomföra skyddsjakt på eget initiativ som en ägare eller vårdare.

8.8 Länsstyrelsens rapportering om jakt och jaktresultat

Länsstyrelsen är positiv till en reglering som tydligt visar myndighetens ansvar att rapportera uppgifter om beslut om jakt och jaktresultat som avser unionsrättsligt skyddade viltarter. Länsstyrelsen ser dock ett behov av att myndigheten får utökade möjligheter att kräva in uppgifter om jaktresultat för att kunna fullgöra myndighetens skyldigheter att rapportera uppgifterna vidare.

8.9 Användning av hund vid jakt

Länsstyrelsen tillstyrker den föreslagna regleringen i 8 kap. 5 § viltförvaltningsförordningen att hund som är särskilt tränad i att spåra upp skadat vilt ska vara på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen vid jakt på vissa arter.

Länsstyrelsen noterar att kraven enligt 8 kap. 5 § viltförvaltningsförordningen även gäller vid skyddsjakt på enskilds initiativ. Då skyddsjakt på enskilds initiativ varken kan förutspås eller

planeras är möjligheterna att ha en särskilt tränad hund på plats inom två timmar från påskjutningen begränsade. Det finns därmed risk att den enskilde inte uppfyller kraven i bestämmelsen. Länsstyrelsen anser mot denna bakgrund att jakt på enskilda initiativ med stöd av 4 kap. 7–8 §§ viltförvaltningsförordningen ska undantas kraven enligt 8 kap. 5 § viltförvaltningsförordningen.

8.12 Jakt av naturvårdsskäl

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att Länsstyrelsen efter ansökan eller på eget initiativ får besluta om jakt av naturvårdsskäl.

Länsstyrelsen anser dock att det behöver tydliggöras i 11 kap. 3 § viltförvaltningsförordningen i vilka situationer jakt av naturvårdsskäl får beslutas.

Länsstyrelsen konstaterar att 11 kap. 3 § viltförvaltningsförordningen har utformats så att de två punkterna i första stycket är kumulativa. Som länsstyrelsen uppfattar bestämmelsen ska punkterna vara alternativa.

I övervägandena till bestämmelsen (avsnitt 8.12, sid. 253) har utredaren nämnt några situationer där länsstyrelsen kan besluta om jakt av naturvårdsskäl. Det kan exempelvis handla om beslut om jakt på vilt som är skadat eller i ett sådant tillstånd att det behöver dödas av djurskyddsskäl. Enligt länsstyrelsen är det inte självklart att jakt av djurskyddsskäl ryms inom den föreslagna lydelsen av bestämmelsen. Länsstyrelsen anser därför att jakt av djurskyddsskäl bör framgå direkt av 11 kap. 3 § viltförvaltningsförordningen. Det bör vidare övervägas om rubriken till bestämmelsen ska justeras med anledning av ovanstående.

Avsnitt 11. Överklagande m.m.

11.3.3 Beslut om populationsreglerande jakt på varg eller järv ska kunna ändras efter att beslutet har överklagats

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om att Naturvårdsverket och länsstyrelserna ska kunna ändra sina beslut om populationsreglerande jakt på varg eller järv, även om ett beslut har överklagats samt överklagandet och övriga handlingar har överlämnats till överprövningsinstansen.

Länsstyrelsen anser dock att det bör förtydligas under vilka omständigheter ett beslut får ändras.

Övrigt

Länsstyrelsen har uppmärksammat ett mindre fel i 4 kap. 6 § viltförvaltningslagen, se sista stycket. Rubriken till 7 § *Populationsreglerande jakt på kronhjort och områden för kronhjortsjakt* har flyttats upp och lagts som ett sista stycke i 6 §.

Avslutningsvis vill Länsstyrelsen understryka vikten av att myndigheten tillskjuts tillräckliga ekonomiska medel för att kunna möta upp den ökande arbetsinsats som följer av de föreslagna ändringarna i lagstiftningen. Utan ytterligare medel kommer viltförvaltningsarbetet inte som helhet kunna utföras med den ambitionsnivå som regeringen ger uttryck för.

De som medverkat i beslutet

Beslut i detta yttrande har fattats av landshövding Robert Andrén med viltsamordnare Viktor Persson som föredragande. I den slutliga handläggningen har också vikarierande länsråd Anna-Karin Lindblad Wieslander, tillförordad chefsjurist Hedvig Lind, avdelningschef Erik Hjortsberg och enhetschef Susanna Ärlebrant medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.